

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 13 marca 2023 r.

Poz. 1429

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.54.2023.KK WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 13 marca 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXVI/260/23 Rady Miasta Kolno z dnia 10 lutego 2023 r. w sprawie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych.

UZASADNIENIE

W dniu 10 lutego 2023 r. Rada Miasta Kolno podjęła uchwałę Nr XXXVI/260/23 w sprawie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru dnia 17 lutego 2023 r., po czym z urzędu poddana została kontroli legalności.

Rada Miasta Kolno w § 1 ust. 1 analizowanej uchwały określiła górne stawki opłat netto ponoszonych przez właścicieli nieruchomości, którzy nie są obowiązani do ponoszenia opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi na rzecz Miasta Kolno, za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych zbieranych i odbieranych w sposób selektywny w następujących wysokościach:

- 1) 64 zł za pojemnik o pojemności 120 litrów,
- 2) 72 zł za pojemnik o pojemności 240 litrów,
- 3) 81 zł za pojemnik o pojemności 360 litrów,
- 4) 97 zł za pojemnik o pojemności 660 litrów,
- 5) 112 zł za pojemnik o pojemności 770 litrów,
- 6) 129 zł za pojemnik o pojemności 1100 litrów.

W § 1 ust. 2 uchwały określono, iż stawki za odpady komunalne wymienione w ust. 1, które nie są zbierane i odbierane w sposób selektywny ulegają podwojeniu.

Ponadto Rada Miasta Kolno w § 2 uchwały ustaliła górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za odbiór i transport nieczystości ciekłych w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych - w wysokości 60 zł (netto) za 1 m³, zaś w § 3 uchwały ustalono górną stawkę opłat za odbiór i transport nieczystości ciekłych w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych - w wysokości 100 zł netto za 1 m³.

Analizowana uchwała podjęta została na podstawie art. 6 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2519), dalej jako „ustawa”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do określenia w drodze uchwały, górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych.

Kształtując zasady określania tych stawek, ustawodawca w art. 6 ust. 4 ustawy zobowiązał organy stanowiące gmin do stosowania niższych stawek tych opłat, jeżeli odpady komunalne zbierane są i odbierane w sposób selektywny. Istotny jest przy tym przepis art. 6 ust. 4a ustawy, zgodnie z którym rada gminy, określając stawki opłat, o których mowa w ust. 2, może stosować zróżnicowane stawki w zależności od gęstości zaludnienia na danym obszarze gminy oraz odpowiednio odległości od miejsca przetwarzania odpadów komunalnych, stacji zlewnej, a także właściwości nieczystości ciekłych.

Dokonując analizy uchwały pod kątem możliwości wprowadzenia różnych stawek opłat, stwierdzić należy, że przyjęte w § 1 uchwały rozwiązanie wprowadzono przy zastosowaniu nieprzewidzianych przepisem art. 6 ust. 4 i 4a kryteriów różnicowania tych stawek.

Z treści przywołanego przepisu wynikają przesłanki, według których rada może dokonać zróżnicowania górnych stawek opłat tylko i wyłącznie w oparciu o wymienione w nim kryteria, nie przewidując w tym względzie szerszej delegacji. Kryteria umożliwiające zróżnicowanie stawek nie obejmują wielkości pojemnika na odpady komunalne.

Skoro w niniejszej sprawie dokonano zróżnicowania górnych stawek opłat przy zastosowaniu kryteriów pozaustawowych, oznacza to, że w tym względzie badana uchwała podjęta została z przekroczeniem delegacji ustawowej, co stanowi o naruszeniu prawa.

Jednocześnie wskazać trzeba, że przyjęte stawki są stawkami netto do których dolicza się podatek VAT według stawek określonych ustawą o podatku od towarów i usług.

Zgodnie zaś z art. 6 ust. 2 cyt. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, rada gminy jest uprawniona do ustalenia maksymalnej wysokości opłat za usługi, o których mowa w tym przepisie, a co za tym idzie dokonując ustaleń, organ jest zobowiązany do uwzględnienia obciążenia z tytułu podatku od towarów i usług.

Ustalona przez radę, górna stawka opłaty nie może być niższa od ceny usługi, która zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178 ze zm.), oznacza wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę; w cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług oraz podatkiem akcyzowym (ust. 2). W konsekwencji powyższych regulacji stwierdzić należy, że określenie przez organ stanowiący, górnych stawek opłat za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w wysokości netto jest sprzeczne z art. 6 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług.

Powyższe stanowisko koresponduje ze stanowiskiem wyrażonym w uzasadnieniu wyroku WSA w Białymstoku z dnia 11 maja 2016 r., sygn. akt I SA/Bk 1235/15, gdzie stwierdzono, że: „*Pojęcie "górnej stawki opłaty za usługi", do ustalenia których w drodze uchwały jest zobligowana rada miejska odpowiada ustawowej definicji ceny, a zatem wartości wyrażonej w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Zauważyć przyjdzie, że aczkolwiek niefortunnym jest posługiwanie się w tej materii przez ustawodawcę odmiennymi określeniami, to jednak nie może ulegać wątpliwości, że górna stawka opłaty, o której mowa w art. 6 ust. 2 u.c.p.g. jest w istocie maksymalną kwotą, jaką może ustalić może ustalić w charakterze ceny podmiot wykonujący usługę. Jest to tym samym maksymalna cena jaką uiszczyć musi, w razie jej ustalenia, nabywca usługi. Istota górnej stawki opłaty jest więc tożsama z istotą maksymalnej ceny i służyć ma ochronie nabywcy usługi przed wygórowanymi cenami, których mógłby żądać przedsiębiorca za swoje usługi. Tak rozumiana opłata (cena) musi zatem uwzględniać podatek od towarów i usług, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż usługi podlega obciążeniu takim podatkiem. Wskazanie tym samym jedynie stawki "netto" takiej usługi z podaniem, że zostanie do niej doliczony podatek VAT w nieznanej wysokości narusza zatem art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, stanowiąc jednocześnie o niewypełnieniu delegacji ustawowej z art. 6 ust. 2 u.c.p.g.*”

Oceniając całokształt powyższych okoliczności faktycznych i prawnych wskazane uchybienia skutkować muszą stwierdzeniem nieważności analizowanej uchwały.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Agnieszka Krystoń